

over, hvilke Kanoner man skulde have, ligesom ogsaa til Klarhed over, hvorvidt overhovedet Murene i Søforterne ere af den Art, at man ikke kommer til at gjøre meget indgribende Forholdsregler, for at Forterne i det Hele kunne bestaa deres Prøve, naar det kommer til Stykket. Skulde jeg ikke se Forslaget under Nr. 32 vedtaget, er det en Selvsølge, at jeg, ifølge min Betragtning af den hele Sag slutter mig til Forslaget under Nr. 33. Hvad det sidste Forslag angaar, vilde jeg have anset det for ønskeligere, at Regjeringen havde rettet sit Die paa, hvad der var Statens Lærv med Hensyn til Baabens Anskaffelse, at den ikke skulde lade det bero paa en Tilfældighed, om den fik, hvad den i saa Henseende trængte til, og slaa sig tiltaals med, at der muligt kunde fremkomme private Forslag i saa Henseende. Efter min Mening strider det imod de Anskuelser, der i mange Aar have gjort sig gjældende i Folkethinget med Hensyn til finansielle Bevillinger, at optage saa store Poster uden Regjeringens Initiativ. Det vilde have stillet sig ganske anderledes for mig, naar et saadant Forslag var fremkommet fra Regjeringens Side. Forøvrigt skal jeg bemærke, at der er en Side af Sagen, som jeg ikke kan Andet end glæde mig ved, og som jeg ikke kan Andet end anse for glædelig; det er den Fædrelandskjærlighed, som viser sig igjennem dette Forslag, og som jeg er overtydet om alene har ledet til Forslagets Fremkomst. Men paa den anden Side tror jeg, at det vilde være høist betænkeligt ogsaa i Henseende til senere Konsekvenser, om Rigsdagen gik ind paa en saa stor Bevilling i Genhold til et Forslag, fremkommet fra enkelte af Udvalgets Medlemmers Side, uden at Regjeringen havde gjort nogen Fordring derpaa. Skulde Regjeringen anse det for absolut nødvendigt, at denne Anskaffelse sker, og den ikke har anden Udvei til at skaffe sig, hvad vi trænge til som Forstærkning af vort Krigsmateriel, forekommer det mig, at Sagen ved 3die Behandling maatte kunne komme ganske anderledes for, end den kan det nu i dette Dieblik, naar vi kun høre Ministeren sige, at han gjerne tiltræder Bevillingen, naar den bydes; dette forekommer mig ikke at kunne være

en tilfredsstillende Forudsætning for at kunne gaa ind paa Forslaget. Jeg skal derfor stemme imod Forslaget, uden at jeg dog skal udtale mig om, hvorledes jeg vil kunne komme til at stille mig uuder den anden Eventualitet, jeg tillod mig at nævne. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, da Tiden er saa langt fremrykket, og der har været talt om Sagen fra andre Sider.

N. Hansen: Da det ærede Medlem, der nu fatte sig, og jeg ere ene om at foreslaa abskillige af de her foreliggende Endringer, saa vil det ærede Thing finde det ganske naturligt, at vor Betragtningssmaade af den Stilling, vi have indtaget, ogsaa noget falder sammen, og at selvsølgelig ogsaa den Motivering, vi saaledes give af vor Stilling, nogenlunde maa blive den Samme. Dog kan jeg ikke finde det aldeles rigtigt med Tausshed at forbigaa min Stilling hertil. Det glædede mig meget ved 1ste Behandling at høre fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), at efter hans Formening var Tiden til at komme noget bort fra de store Udgifter paa vort Krigsberedskab nu kommen, og skjøndt jeg maa beklage, at den ærede Rigsdagsmands senere Handling efter min Overbevisning ikke har svaret til hans Ord, saa paaføner jeg dog meget, at den fremkom, navnlig fordi det gav den høitærede Krigsminister Leilighed til at udtale sig derom. Den høitærede Krigsminister fandt, at det var saa ganske naturligt, at dette Spørgsmaal maatte reise sig i Befolkningen, om hvorvidt man maatte komme til en Indskrænkning af de meget store Udgifter; men den høitærede Krigsminister søtede til, at han ikke fandt dette Dieblik det rette til at fremkomme dermed. Nu vil jeg bede det ærede Thing lægge Mærke til, at det, som den høitærede Krigsminister da betegnede ved „dette Dieblik“, var de første Dage i Oktober, og jeg tror, at allerede det, at 3 Maaneddr ere hengaaede siden de første Dage af Oktober, nu maa noget have forandret vor Stilling. Jeg maa endvidere bede lagt Mærke til, at den høitærede Minister udtryffeligt raadede os til at se, hvad Enden vilde blive paa den store